

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.276/2007/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2007. december 11. napján tartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2007. évi február hó 21. napján kihirdetett 8.B.802/2006/26. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott börtönbüntetését 4 (négy) év 10 (tíz) hónapra súlyosítja.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bny. 196/2006. tételszámon 1,3. sorszám alatt lefoglalt bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezését hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot e vonatkozásban különleges eljárás lefolytatására utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés büntetésbe.

A fellebbezési eljárásban 94.520 (Kilencvennégyezer-ötszázhusz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül az ügyész súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője részben felmentés, részben enyhítés érdekében fellebbeztek.

A fellebbviteli főügyészség átiratában jelezte, hogy az ügyészi fellebbezés indokai alapján helytálló, ugyanakkor az ügyész fellebbezésében nem tért ki arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan. A megalapozatlanság arra vezethető

vissza, hogy a vádlott rablási cselekményére az elsőfokú bíróság elmulasztott beszerezni kiegészítő elmeorvos-szakértői véleményt, illetőleg az eljárási szabályok megsértésével egy elmeorvos-szakértő került meghallgatásra az elsőfokú tárgyaláson. Az életveszélyt okozó testi sértés bűntette vonatkozásában a lép sérülésnél nem került egyértelműen tisztázásra, hogy vajon maradandó fogyatékoság hátrahagyásával gyógyult-e az, ugyanis a kórházi orvosi dokumentumok nem utalnak lép eltávolításra. A rablási cselekménynél az eltulajdonított tárgyak köre nem került teljes mértékben felderítésre, ezáltal az eltulajdonítási érték meghatározása sem történt meg. A bűnjeleknél részben a tulajdoni eredet pontos tisztázása szükséges és bizonyos bűnjelek esetében a nyomozó hatóság megkeresésével az érintett bűnjelek sorsának nyomon követése mellőzhetetlen. Mindezekért a fellebbviteli főügyészség tárgyalás kitűzését indítványozta az ügyben bizonyítás felvétele érdekében.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a tényállás a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján is kiegészítésre szorul az I. tényállásnál a kés össz hosszúságának megjelölésével, az erőbehatás nagyságának pontosításával. Elírás folytán a II. tényállásnál a sérülés keletkezési helyénél a „tenyéri felszín” jelölendő meg a „tenyérsíki felszín” helyett. A söröző szám alatt található. Az eltulajdonított élelmiszerek körében kenyér, szalonna és paradicsom volt. Egyúttal rögzítendő, hogy az okozott kár nem térült meg.

Az ítélet a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének az eljárási szabályok túlnyomó részének megtartásával csaknem hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, de a rögzített tényállás kisebb részben az iratok tartalma alapján kiegészítésre szorul a Be. 351.§ (2) bekezdés c/ pontja alapján, illetőleg a Be. 101.§ (2) bekezdésében foglalt eljárási szabály megsértése és a tényállás teljes körű felderítése érdekében is bizonyítás felvétele vált indokolttá a másodfokú eljárásban, ezért az ítélet a Be. 363.§ (2) bekezdés b/ pontja szerint tárgyalást kellett kitűznie az ügyben.

A bizonyítás felvétele körében az ítélet a megyei bíróság elmeorvos-szakértői véleményt szerzett be a rablási cselekmény vonatkozásában a vádlott beszámítási képességét illetően, mindezen túlmenően igazságügyi orvosszakértő meghallgatására került sor a I. cselekménynél a lép sérülés milyenségét illetően, a maradandó fogyatékoság egyértelmű tisztázása érdekében. Az ítélet a megyei bíróság elmeorvos-szakértő meghallgatására is sort kerített a rablási cselekmény kapcsán eltulajdonított tárgyak értékének meghatározására.

A felvett bizonyítás, illetőleg az iratok tartalma alapján az ítélet a következőkkel egészítendő ki, továbbá pontosítandó a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében:

A másodfokú eljárásban beszerzett elmeorvos-szakértői vélemény az elsőfokú bíróságnak a vádlott elmeállapotát illetően a rablási cselekmény vonatkozásában is tett megállapításai megalapozottságát erősítette meg.

Az ítélet 4. oldala a 6. bekezdésében kiegészítendő azzal, hogy a konyhakés össz hossza 23,6 cm. (Bűnjelvizsgálat nyomozati irat 123. lapszáma)

A földről feltápáskodó sértettet egy esetben kis-közepes erővel a baloldali vesetájékon szúrta meg a vádlott (nyomozati irat 119. lapszám).

A 4. oldal utolsó bekezdése pontosítandó akként, hogy a szúrás áthatolt a hasfalán és megsértette a lép alsó pólusának capsuláját (kórházi orvosi dokumentumok nyomozati irat 107. lapszám, igazságügyi orvosszakértő személyes nyilatkozata másodfokú eljárásban).

A szúrás mélysége kb. 4-5 cm volt (másodfokú eljárásban igazságügyi orvosszakértő nyilatkozata).

Az ítélet 5. oldalának 2. bekezdése mellőzendő, helyette feltüntetendő, hogy a sértettnél lép eltávolításra nem került sor, hanem a lép tokjának megtartása érdekében alkalmaztak műtéti beavatkozást. A sérülés maradandó fogyatékoság hátrahagyása nélkül gyógyult.

A II. tényállás kiegészítendő azzal, hogy a söröző szám alatt található. A vádlott a rablási cselekmény során a sértettől eltulajdonította 950 Ft készpénzét, valamint 1.500 Ft értékű agancs nyelű bicskáját, ezen túlmenően a sértett biciklijéről magával vitte a 100 Ft értékű csíkos szatyrot a benne lévő 600 Ft értékű élelmiszerekkel, így kenyér, szalonna, paradicsom került elvitelre és a csíkos szatyorban egy 200 Ft értékű kerékpár pumpa is megtalálható volt, továbbá lakat kulcs. A bűncselekménnyel okozott kár nem térült meg.

A sértett a vádlott bántalmazása következtében a bal kéz II-III. ujj tenyéri felszínén 1-2 cm hosszú, felületes, kis erőbehatásra létrejött, 1-2 mm mélységű, metszett jellegű sérülést szenvedett el, melynek során az izom nem sérült meg.

Az így helyesbített tényállás most már hiányosságoktól mentes felülbírálatra alkalmas a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

A tényállás kapcsán az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyes a vádlott cselekményeinek jogi minősítése is.

Megalapozott tényállás mellett a felmentésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethet a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülvizsgálásának tilalma folytán a Be. 352.§ (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

Ugyanakkor az enyhítő és a súlyosító körülmények köre pontosítandó.

A Legfelsőbb Bíróság BK.154.számú állásfoglalásának II/4. pontja külön foglalkozik a beszámítási képességgel, mint a büntetést befolyásoló alanyi tényezővel és e pontnál leírtak a bírói gyakorlatba teljes mértékben átkerültek.

A beszámítási képesség korlátozottsága enyhítő körülmény akkor is, ha a Btk. 24.§ (2) bekezdésének az alkalmazására nincs alap. Így értékelhető az elkövető pszichopatiája is, ha az súlyos fokú patológias vonásokat mutat.

Az a körülmény, hogy az elkövető elmeműködésének valamely sajátossága a bűncselekmény elkövetését megkönnyíthette, a büntetés kiszabásánál általában közömbös

tény, mivel az emiatt alacsonyabb fokú alanyi bűnösség enyhítő hatását a bűnelkövetés fokozott veszélye közömbösíti.

Az eddig részletezettek alapján az ítéletábra mellőzte az enyhítő körülmények köréből a vádlott elmeállapotára történő utalást. Enyhítő körülmény azonban, hogy a súlyos testi sértés büntette bűncselekmény kísérleti szakban maradt.

A súlyosító körülmények közül mellőzni kell a maradandó fogyatékosagra történő utalást az I. tényállás vonatkozásában, de feltüntetendő, hogy az erőszakos jellegű bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülmény.

Az enyhítő és a súlyosító körülmények értékelésénél nem azok számának, hanem súlyának van jelentősége.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a többszörösen büntetett vádlott esetében a súlyosító körülményeknek nem tulajdonított kellő jelentőséget, így az általa kiszabott büntetés nem tükrözte kellően a Btk. 37.§-ában rögzített büntetési célokat a Btk. 83.§-ában meghatározott büntetés kiszabási elvekre tekintettel is. A vádlott személyében rejlő magasabb fokú társadalomra veszélyesség, továbbá a bírói gyakorlat is indokoltá tette a főbüntetés súlyosítását miután a halmazati szabályok figyelembevételével is 2 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztés intervallumon belül kellett meghatározni a vádlott börtönbüntetését.

A súlyosításra irányuló fellebbezés alapos, míg az enyhítésre irányuló fellebbezés nem foghat helyt.

Az ítéletábra teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróságnak a jogos védelem körében kifejtett álláspontjával.

A lefoglalt bűnjelek egy részének tulajdoni sorsát a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen sem lehetett egyértelműen tisztázni, mindezért az ítéletábra a Be. 375.§ (4) bekezdése alapján az ezzel kapcsolatos rendelkezését az elsőfokú bíróságnak hatályon kívül helyezte és a Be. 569.§ (1) bekezdése, illetőleg 570.§ alapján különleges eljárás lefolytatására hívta fel az elsőfokú bíróságot.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdésének felhívásával megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta azt.

Az előzetes fogvatartásban töltött további idő beszámításáról a rendelkezés a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéletábra a Be. 381.§ (1) bekezdés, illetőleg 338.§ (1) bekezdése értelmében döntött.

Debrecen, 2007. december 11.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

. Simonné dr. Nagy Éva sk.
a tanács tagja, előadó

Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk.
a tanács tagja

Záradék: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 8.B.802/2006/26. számú ítélete az ítélet tábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bny.196/2006. tételszámon bevételezett 1. és 3. sorszám alatti bűnjeltárgyakra vonatkozó rendelkezés kivételével.

Debrecen, 2007. december 11.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke